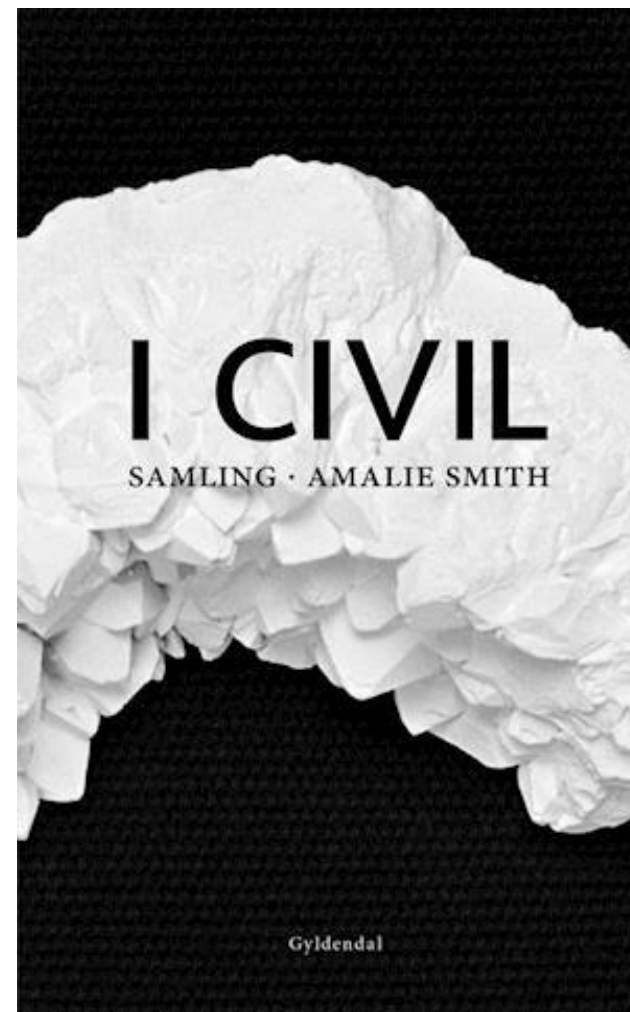

Amalie Smiths ”Celledeling”

- Fra samlingen *I civil* (2012)
- Pårørendeperspektiv om ungt kærlighedsforhold, der går i stykker pga. mandens kræftsygdom
- Hybridtekst bestående af prosa, digte, billeder m.v.

CELLEDELING

Vores kroppe adskiller sig fra hinanden og skilles ad hurtigere, end vi havde kunnet forestille os: Som hvis vi fulgtes ad op på en vandrutsjebane og tog hver vores rør ned og endte i forskellige bassiner, sådan et sug er det, da cellerne begynder at fordoble sig næsten uhæmmet i din krop, uden at der af den grund bliver færre i min. *En celle kan dele sig én til to gange pr. døgn*, læser jeg på nettet, *en celle kan i løbet af to måneder blive til så mange celler, som der er i et voksent menneske. Regulering af celledeling er altså nødvendigt.* Jeg orker ikke mere research; det er nok til at forstå, hvad der er i vente, hvilket mytteri der finder sted, som skiller os ad, som vil rive os fra hinanden: en kæde af fordoblinger—den kraft, der får børn til at vokse.

Spørgsmål

- Hvilke metaforer er på spil i digtet, og hvad bruges de til?
- Hvilke metaforer om kræft bruger I selv?

